

2631.

1419 d. 21 Maj.

Axvall.

Karl Lange säljer till Henneke Bekman sitt gods i Fagerslätt i Rogberga socken, Tveta härad »Romblaborgs» län.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Fore alla men thetta breff høra æller see bekænnis iak Karl Langghæ hawa saalth ærlighom man oc vælbyrdeghom Hænnecho Bækman, thessom brefførara, mith gotz i Fagraslæt i Robbergha sokn liggiande i Thwæta hæradh i Romblaborgx lææn, hwilkit goz iak ærfdhæ æpter Laurens Øyiarsson, Gudh hans siæl haffwæ, oc framledis iak thet gotz opbudit hauer minom vænom oc frændom, som lagh vtuisa; æpter thet at ængen af thøm thet kōpa vil, tha sæl iak thet for:na gotz for:da Hænecho Bækman, meth hws oc jordh, agher oc æng, scoghom, fisskæuatnom, meth tomtom oc tomtastadom, næ[r]by oc fiærran, ænghe vndantakno, som ty gotzæ aff allir til ligath hauer oc æn meth rætto opspyrias kan, fore c marker redha pæningha, hwilka c marker iak bekænnis mik fullelika hawa opborith swa at mik væl at nøgher, til godha redho; ty afhændher iak mik thetta for:na goz oc swa mina arffwa til ægnar iak thet for:da Hæneche oc hans arffwa til æwerdeliko ægho oc vare thet swa, som Gudh forbiudhæ, at thetta gotz for:da Hænecho aff ginghæ æller hans arfwom meth nokor ræth, tha bindher iak oc mina arffwa [os] til hanom æller hans arfua swa goth gotz oc swa væl liggiandhæ gotz igææn læggia æller hans pæninger igen giffwa i nesta vi vikor meth sæmio oc kærlæk, vtan al hiælpparædhæ. Til mere wisso oc stadhfestilsæ, tha bedis iak ærligha manna insigle, som ær ærligx oc renlifsmanz, aboth Æsskils i Varnem, Thorsten Symonsons, væpnare, herra Botolfs, kirkiohera i Swartatorppa sokn, meth mino ægno hængiandhæ fore thetta breff. Scriptum Axaualdh, anno Domini m^ocdxix^o, dominica proxima ante ascensionis Domini.

På frånsidan: Gotz i Fagraslæt.

Sigillen: N. 1. Se N. 1210,1; N. 2. Andligt (hand hållande en kräckla) med omskr.: CONTRAS. DE WARNEM; N. 3. Se N. 1554,3; N. 4 saknas.

2632.

1419 d. 26 Maj.

Rådet i Riga underrättar rådet i Reval om att det affärdat ett sändebud till det möte, som skulle ega rum mellan fullmäktige från de livländska städerna och fogden på Viborg.

Bunge: Liv-, Esth- und Curl. Urkundenbuch V, 478—479.

Heilsame vruntlike grote und wes wi gudes vormogen tovor. Ersamen leven heren und vrunde. Juwen bref, an uns gesant van dem vruntliken dage, vorramet tuschen dem vogede van Wiborch und juwer ersamheit, hebbe wi in korter tiid vornomen in dem avende der hemmelvart unses Heren, und begeren ju to wetende dat wi enen boden dar to geschickket hebben, na juwer ersamheit begere, de to ju komen sal unvorspart alles weges, mit den ersten also he kan und mach. Hir mede